

Comedy - Een West-Vlaamse comedian die niet in Bevergem zat? Dat moet wel een buitenbeentje zijn.

Recht in uw gezicht

Zonder filter.
Steven Mahieu
★★★★☆
Gezien op 6/1 Bij De Vliegende Gasten, Gent.
Op tournee.

Steven Mahieu was bij zijn intrede in het circuit in 2011 al *hors catégorie*. Hij werkte toen nog in de jeugdpsychiatrie en ontbeerde het cynisme waarmee veel comedians hun boosheid en ergernissen op het podium sublimeren. Zijn woede was echt, niet alleen in de grappen en verhaaltjes die hij vertelde, maar ook in zijn hele lichaamshouding, druk en ongedurig, met blikken en grimassen recht in het gezicht van het publiek. Niet dat hij grote, confronterende thema's aansneet, toch niet met zoveel woorden. Het waren kleine dingen en gebeurtenissen die hem aan het denken zetten maar waarvan hij de consequenties niet hoefde uit te spreken. Die vulde je als toeschouwer zelf in, zoals ook Mahieu voortdurend afwegingen maakte in zijn leven. Ben ik eigenlijk wel goed bezig?

Observeren

Die aanpak zet hij door in zijn derde voorstelling, inclusief de expressieve mimiek. Hij stelt vast dat hem als jonge vader nog maar twee emoties resten. Hij verbaast zich oprecht over onze obsessie met schoonmaken maar worstelt zelf met consumptiedwang. 'Ik heb het niet nodig maar ik wil het wel hebben.' En hoe slaafs en ridicul hij zich dan kan gedragen in een Apple-store. Wat betekent dat trouwens, 'het consumentenvertrouwen stijgt'? Het zijn dat soort tussentijdse vragen en opmerkingen die de observatiehumor van Mahieu kleuren. Waarom vinden mensen festivals zo leuk? Hoe ga je om met de *mindfuck* van een drive-in van McDonald's? Be-

delen aan de supermarkt noemt hij een foute investering. Het is de aanzet van een even goed onderbouwde als confronterende sketch over armoede en keuzestress. 'Ieder verhaal dat ik vertel, is gelaagd', zegt hij daarover, 'maar dat hoeft niet door iedereen gehoord of gezien te worden. Mijn materiaal moet ook kunnen knallen bij mensen die gewoon willen lachen. Ik heb een hekel aan het beleurende vingertje van het Hollandse cabaret. Dat geeft me vaak de indruk dat ik dom ben en zij slim. Ik wil helemaal niet de slimme comedian zijn.'

De lach komt vaak onverwacht, als reactie op de verrassende en soms verbijsterende wendingen

Daarom heeft hij, op aanraden van theatermaker Arne Sierens, geen rode draad of dominant thema in de voorstelling gestoken. 'Ik ben een mens die veel nadenkt en geneigd is om diep in te gaan op bepaalde onderwerpen. Maar daar dient comedy niet voor. Arne heeft me daarop gewezen, en me het vertrouwen gegeven om heel uiteenlopend materiaal te bundelen. Noem hem een *mental coach*. Aan de teksten en de grappen heeft hij niet meegewerkt, dat wou ik ook niet. Het heeft me in een bepaald opzicht nog meer vrijheid gegeven.'

Steven Mahieu: 'Ik heb een hekel aan het beleurende vingertje'.
© Pieter Verhaeghe

Zonder oneliners

Mahieu vertelt geen grappen die je van ver ziet aankomen of die onvermijdelijk naar een pointe leiden. Het zijn ook geen oneliners of woordspelingen. De lach komt vaak onverwacht, als reactie op de verrassende en soms verbijsterende wendingen die de conferentie neemt.

Plots maakt Mahieu plannen voor na zijn dood en noemt hij rusthuizen en passant misdadig. Karpervissen: ook een mooie hobby. Vinkenzetten: wie heeft dat uitgevonden? Zo gaat het voortdurend vlotjes van de hak op de tak zonder dat Mahieu of het publiek het spoor bijster raakt.

Het decor versterkt de focus, met dank aan de decorontwerper van Arne Sierens, die met een simpele vondst een bijzonder effect creëert. 'Hij wilde iets maken dat mij nog dichter naar het publiek zou duwen, nog meer *in the face*. Het is in feite een middenvinger naar de grote zalen waar ik ga optreden. Zo close wil ik zijn met het publiek, zonder dat grote, hinderlijke podium achter mij.'

Intussen heeft Sierens Steven Mahieu gevraagd voor een theaterproductie van Compagnie Cecilia. 'Ik? Een acteur?'; reageerde de comedian naar eigen zeggen. 'Ik, die altijd probeer om mezelf te zijn op het podium?' Volgens Sierens vergroot Mahieu een pixel uit van zichzelf, en is dat de essentie van acteren. Mogen we dan ook deze show een hoogstaande acteerprestatie noemen? Of toch maar 'gewoon' comedy op topniveau?

KAREL MICHIELS